

0138

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO **5** CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.

Números atrassats: 10 céntims

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, 20, botiga.
BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50
Cuba, Puerto-Rico y Extranjer, 2'50

L' EMBARCH DELS INDULTATS DE MONTJUICH

—Que cada llàgrima que han fet derramar aquests governs se 'ls torni una punyalada!...

HONAZ

Qualsevol diria que l'aygua beneyta aplicada als barcos serveix únicament per mullarlos la pólvora.

En Dato vé a Barcelona; en Dato, l' ministre de las trampas electorals.

Y asseguran que vé per pendre l'pols a las clas-ses obreras.

Si vol estalviar-se aquest treball y hasta l'perill de arrear alguna bofetada quan vaja per agafals'hi la munyeca, jo li diré quin es l'estat del pols dels treballadors.

Regularment l' obrer té l'pols molt débil porque no pot menjar tot lo que necessita, y l'té ademés molt freqüent, com si estés afectat de febre, al veure l'injusticia que s'ha comés ab els seus germans, els indultats de Montjuich.

Ja ho sab donchs en Dato, si no vol pols... abstin-guis de pendre l'pols a ningú.

En Moret ha dit que l'partit fusionista acceptava l' programa de la Unió nacional.

¡Alerta Sr. Paraíso!... ¡Molt ojo Sr. Costa!... ¡Vis-quin previnguts tots els que segueixen las aspira-cions de la nova agrupació!

En Moret es sempre l' encarregat de proporcionar paper al partit fusionista, quan aquest realisa cer-tas necessitats corporals; y agafa sempre l' primer que li vé a má.

A tal servey va destinar el códich de las reformas democráticas, y tal las ha deixadas que avuy no s'hi pot tenir nas, ni hi ha per hont agafarlas.

Aixís, donchs, lo millor que poden fer es dirli a n'el tal Moret:—Aixugate'l ab els dits, cotxino!

Un regenerador:

D. Pau Alzola, que ab tot y haverse bellugat com un dimoni al costat de n' Paraíso ha acceptat la Di-recció de Obras públicas que li ha ofert en Gasset.

Un altre regenerador:

El Marqués de Cabriñana, que ab tot y haver de-fensat el procediment seleccionista ab motiu dels fa-mosos escándols del Ajuntament de Madrit, acaba de acceptar de l' actual situació, tan porca com las anteriors, el càrrech de director general de Comuni-cacions.

¡Qué s'hi ha de fer! En tots els mars hi ha peixos gurmants d' aquells que s' portan l' oli. ¡Y amigo, ja se sab! Per la boca mor' el peix!

Del corresposal de La Renaixensa, a propósit de las cantitats que l' govern destina a la extinció de la llagosta que ha invadit las campinyas extre-menyas:

«No será la primera vegada que la gasolina com-prada per matar el cuch de la llagosta, ha servit per altres usos ben distints.»

¡Y bé! Si en lloch de gastarse els diners en gasoli-na, se ls han gastat en ayguardent, res hi ha que dir: sempre haurán servit per matar el cuch.

La idea de coronar a la Verge de la Bonanova va naixer l' any 83, ab motiu de haver caygut un llamp dintre del santuari sense haver fet mal a ningú, lo qual com es de presumir, va atribuhirse a miracle.

En just agra-himent, varen dir:—Coroném a la imatje.

Y ara que tenen despatxats els papers de Roma, s' disposan a realisarho.

—No ho dupti, mossén Lluch, ab cotxes auto-mòvils, enllistiriam molts mes enterros al cap del dia. —Sí, pero no veu que ara l' ministre es aquí y aixó dels mòvils, els hi fá obrir molt l' ull.

Pero si volen atendre un bon consell, procurin, en tot cas, que la corona remati ab un bon para- rayos que atravessi las voltas de la iglesia. Y aixís estarán segurs en-care que cayguin llamps y no si-gan aquests tan mansos com el del any 83.

Consideracions:

Els espanyols que pegan son els que cobran.

Els espanyols que reben son els que pagan.

**

Fins ara l' espanyols se dividían en dos categories: espanyols pa-ganos y espanyols cobranos.

Segóns com vagin las cosas, els primers serán espanyols engabiats com cadeneras, y l' segóns espa-nyols en llibertat com esparvers.

**

Per extranyesas a Espanya.

En las últimas festas de Sevilla, va haverhi un discurs de n' Mau-ra, y un altre discurs de n' Moret. Dos discursos en competencia.

—El millor número del progra-ma ha sigut el certámen pajaril.

Un episodi de la romeria de Reus,

LA REGENERACIÓ JUSTICIERA.—¡Pobre Jurat, si no li prenen l'apaga-llums!...

Al passar pel carrer de Sant Joan, va tancar-se ab estrépit una porta... ¿y n' volen més de corredissas? Aquest pánich cerval es propi del bestiar llanut. Qualsevol soroll basta pera espargir a la desban-dada al remat més ben apilotat.

Si vé a Barcelona en Dato lo qu' es jo no n' diré ré; y si m' preguntan: ¿per qué? —Perque no vull pagá l' pato.

Un dato oficial.

La impressió del Diari de sessions del Congrés en la última legislatura ha costat la friolera de 40,000 duros.

Y tot per aprobarse l's presupostos de n' Villa-verde.

Si la sola sentencia ha costat 40,000 duros, figu-rinse lo que costará l' execució de la mateixa!...

Als vehins del carrer de n' Bot els han fet el favor de treure'ls certas estadantas que desde temps in-memorial venían exereint allí la seva industria,

Eran de aquellas, que si per exemple haguessen vist passar al hermano Sanz Escartín, li haurían dit:—Psit!... rubio... entra que t' diré una cosa.

**

COSAS DEL DÍA

LA PESADILLA DE N' SILVELA.—Socorrol... Agafeulol!...

Sens dupte, per no trobar-se en aquest cas l' her-mano ha manat expulsarlas. Y ara l's vehíns agra-hits pensan demanar que l' carrer de n' Bot s' ano-meni en lo successiu carrer del Sr. Sanz y Escartín. Tribut de justicia que jo aplaudeixo, porque l' her-mano al destorbar el negoci de las damiselas de car-tilla, s' perjudica a sí mateix, contribuint a dismi-nuhir els ingressos del ram de higiene, que l' gover-nador sol aplicar a las necessitats de la casa que habita y a la restauració dels mobles suntuosos que la enjoyan.

SOLUCIONS

A L' INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO

- 1.ª XARADA.—Ca-di-ra.
- 2.ª ROMBO.

M
M A R
M A R I A
M A R I A N O
R I A L L A
A N A
O

3.ª GEROGLÍFICH.—Lo de sobre no va a sota. Han endevinat las tres solucions els ciutadans P. Caminer, Botafuegos, J. Muixarnó, Un Esguerra-rias y Sara-Tustra; n' han endevinadas 2, Pau Gorrina y M. Caus; y 1 no més, Un Filador, Pare Pich y Nicasi Gallego.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

Ciutadans Arebir Nomar, J. Teboll, J. Batista, L. Vila, P. Lle, Cara de Deu, Anton de las Gandumbas, Alá, A. Gutiérrrez y Méndez, y J. Casanovas (a) R. Quijadas:—Lo que n's envian aquesta setmana no fa per casa.

Ciutadans Botafuegos, Tap de suro vilafranqui, J. B. C., R. Bertrán, R. Romero, Joaquim Pujol, Barbé Vilafranqui, E. Zola y B., Un Republicá, Un de Blanés, y E. Mut:—Inser-tarem alguna cosa de lo que n's envian.

Ciudadá S. Comas: La composició es molt fluixa.—A. Argi-laga: Del mateix mal adoleix lo que n's envia vosté.—J. Trias y F.: No té cap interés, y res els diria als lectors.—J. Cap: Mir-raré de aprofitarla.—F. Llenas: Allá ahont va ser llegida hi estava molt bé: en el periódic no hi estaria tant per son ca-ràcter massa personal.—Pepet del Albr: No va.—Lluís G. Salvador: Queda acceptada.—E. Just y Pastor: Pera poder in-sertarse hauria de tenir mes brillo, mes fondo, mes sustancia.

—Un colaborador: L' encarregat de respondre es un servidor de vosté. ¿Y donchs qui s' figurava qu' era?—X.: L' epitafi no es aprofitable.—N. Ramiro Carmin: Es molt incorrecte.—Jau-me Roig: Creguim a mi: ni ara ni may no vulga ser oreneta.

—S. Comas: El sonet no n's fa l' pes.—Sever de Gracia: L' article no n's acaba de fé l' pes.—Eudalt Sala: Utilisaré dos epigramas.—Feliu de Llanaijo: No té condicions.—I. L. Brichs Quintana: Tampoch ne té la composició que n's envia.

—Mateu Vilaseca: Vosté prou ens dona una noticia; pero s' olvida de fetxar la carta y no sabém a quin poble s' refereix.

—F. Carreras P.: Bé la composició y la xarada. lo demés pró-curaré no olvidarho.—Pare Guixa: Els versos que n's envia son dolents de veras.—Chelin: La primera composició peca pel fondo qu' es frívol; la segona per la forma qu' es incorrectis-sima.—E. Morató y M.: Ja té rahó vosté mateix; lo que n's re-met tindrà bona intenció, pero té també mala sombra.—J. C. y Pastor: No va.—P. Giralt y G.: Idem, idem.—J. Montablis: No podém tornar sobre l's originals que no s' admeten, per la rahó de que se n' van de dret a la panera. Aprofitaré la con-versa.

ANTONI LOPEZ, editor, Rambla del Mitj, 20.

A. López Robert, impresor, Asalto, 68.—Barcelona.